

€4,95

GOOISCH.NL

In het buitenland: Nederlandse Antillen en België, Canarische Eilanden, Spanje en Duitsland € 6,95

GOOISCH

132
PAGINA'S
STIJLVOL
GENIETEN

TJITSKE OPENHARTIG
'Ik zie in 't Gooi zoveel chagrijnige koppen'

DECADENTE CADEAUS
Bubbelvlucht in je privéjet

EEN OOGGLIDCORRECTIE
Voor je hond... ja, echt!

EXCLUSIEVE SHOOT
OP 14 PAGINA'S

DAPHNE DECKERS
SHOWT HAAR NIEUWE LOOK

MARLEEN WON
2.500.000 EURO
maar is ongeneeslijk ziek

ONTHULLEND
Ongelooflijk wat het kamermeisje allemaal ziet

ZIJ VOLGDEN HUN HART
Advocaat wordt aardappelboer
Topmanager timmert meubelen

TRENDY JONG & RIJK

Successories van 3 topbloggers

Winter 2014 - € 4,95
0 14 04
BP 8 710966 050736

- Royal skiresorts ● 6 Pagina's GLAMOURLAND ● Alles over wraakgevoel
- Stijlvol wonen ● Truffelreceptuur met Janny van HHB ● De leukste lifestyletips

STEWARDESS EMMA

Emma (32, single) werkt als stewardess bij een bekende luchtvaartmaatschappij.

Aan journaliste Eveline Karman vertelt zij over haar spannende avonturen op elf kilometer hoogte.

COLUMN

'KEEP SMILING. HIJ IS PLATINUM-LID', FLUISTERT DE SENIOR PURSER

Zelden krijgt iemand mij op de kast, maar de familie Mead is het zowaar gelukt. En dan heb ik het over het complete gezin: vader, moeder én de drie krijsende koters die de business class-sectie inmiddels verbouwd hebben tot crèche. Hun nanny, een veertiger met enorme wallen onder haar ogen, rent af en aan. Overall ligt speelgoed: een roze gitaar en kostbare Nikko raceauto's slingeren door de cabine. Moeder heeft direct bij het opstijgen in Kaapstad al een slaappil doorgeslikt en ligt op apegapen. Meneer Mead kijkt een film. Zijn zelf meegenomen designerkoptelefoon is ver over zijn oren getrokken. Naast hem ligt een half aangevreten broodje. Ik ruik Schotse zalm en zie servetten met het logo van het Peninsulahotel. Het stinkt enorm, maar meenemen mag ik het niet.

Als de nanny opnieuw een Barbiepop bij een onschuldige passagier uit het schoenentje trekt en ik in het voorbijgaan een spoor appelmoes op mijn rokje krijg, wordt het me even te kwaad. Voor de spiegel verfris ik mezelf, neem een aspirientje tegen de opkomende hoofdpijn en smeer een nieuw laagje vrolijke gloss op mijn lippen. Ik heb de wc-deur nog niet gesloten of meneer Mead wenkt me vanuit zijn stoel. Hij ligt achterover. Door de koptelefoon hoor ik mitrailleurgeluiden als hij tegen me praat. "Tell the nanny that he needs a new nappy", wijst hij naar de jongste. Het kind trekt zichzelf krijsend op aan de stoel van een oude dame die me smekend aankijkt. De nanny wast net een streep chocola van het gezicht van de oudste Mead-telg wanneer ik haar vind. Zowel

mijn collega als ik zien de wanhoop op haar gezicht. Behendig verschoont ze even later de gillende peuter. Het volume van zijn stem komt bijna niet uit boven die van de twee andere koters Mead, die gillend als indianen onder de uitgeklapte voetensteunen van een jong koppel kruipen. De stola van hun moeder met de rand vossenbont is een indianenponcho geworden.

"Keep smiling. Hij heeft platinum", fluistert de senior purser in het voorbijgaan zacht in mijn oor. Even later kruipt de nanny door het gangpad. De kinderen hebben papa's bril kwijt gemaakt. Ik geef haar een glas water met wat lekkers en ze glimlacht verlegen. Dan zie ik de bril in het tijdschriftenrek. Vlug breng ik hem terug, maar papa grijpt ernaar zonder zijn ogen van het televisiescherm te halen. Terwijl ik eindelijk tijd heb om de appelmoes van mijn rokje te schrapen, wenkt meneer Mead me opnieuw. "Ekskuss wijffie", zegt hij verveeld. "Weer die nanny halen. Mijn seun heeft overgegeven." Hij wijst naar een kleverige plas paprikachips op de pijp van zijn dure chino. Ik ben al onderweg naar de galley om een natte doek te halen, als ik de bekende ping hoor. Het fasten seatbelt sign gaat aan. Niemand mag nog lopen in de cabine vanwege verwachte turbulentie. Wat een timing! Giechelend overleg ik telefonisch met de captain of hij het lampje iets langer aan wil laten dan noodzakelijk. Voor deze ene keer geeft hij toe. In de keuken ginnegap ik met mijn collega's op onze klapstoelen. Laat meneer Mead nog maar even lekker zitten in zijn natte stinkbroek! 🐛